

9165.

9125

Deine Festi Paulik.

Lartus.
Schnakenburg'i trüf

GELANTE WINSURE
 BESELLSCHAFT
 zu Dorn...

2125

Teine

Eesti **K**aulik.

Tartus.

Schnakenburg'i trükk ja kulu.

1885.

Дозволено Цензурою. — Дерптъ, 18. Апрѣля 1885 г.

2125

Teise Gesti lauliku listu.

Nr.		Peetüklg.
1.	All orus hällib ojake. A. Sahl.	5
2.	Ärka üles, hella Gestimaa! J. Robe	6
3.	Armas kuu, ja paistab rahus. J. Karlson. . .	7
4.	Armas sõber, ära kaeba. J. Karlson. . . .	9
5.	Armukene minu mure. J. Reinwald. . . .	10
6.	Ästu hobu, adra ees. A. Jürgens.	11
7.	Gestimaa, full olgu tänu. A. Jürgens. . . .	12
8.	Gesti rahvas kurval palgel. R. Pikkat. . . .	13
9.	Igaweste õilmitsegu. J. Reinwald.	14
10.	Kodu kahju kurbdust tundes. A. Reinwald. .	14
11.	Koidupuna kumab pilwepiirel. G. F. Haeker. .	15
12.	Kui elulaewake. J. Koskur.	16
13.	Kui inimene tuleb ilmale. W. Kentmann. . .	17
14.	Kui kauaks wiibid armuke? J. Reinwald. . .	18
15.	Kui ma nüüd weel aeda läeks. J. Karlson. . .	20
16.	Kui päike õhuvõlswilt kaub. J. P.	21
17.	Kui rõõmsad neli pühid. J. Koskur.	21
18.	Kui juur ja äramõistmata. A. Sahl.	22
19.	Kui üksi mures olen. J. Koskur.	24
20.	Lahkel näul waatab päike. W. Pärt.	25
21.	Ma kewadisel ajal. J. Reinwald.	26

r.	Rehekülg
22. Ma kõndsin õhtu vaikses metsas. M. Juhanson.	27
23. Ma tahtsin sulle laulda. J. Reinwald.	28
24. Me oleme nüüd iga tööle valmis. J. Rebocat.	28
25. Minu süda, julge ole. M. Juhanson.	29
26. Mull oli kord kaa kallim. J. Karlson.	30
27. Mu süda, ole puhas. A. Reinwald.	31
28. Nägin neiu puude wilul. M. Juhanson.	32
29. Noorus, elu lendamistel. A. Reinwald.	33
30. Nüüd kewade jõudnud. K. Thomasson.	34
31. Nüüd, wennad, tõstkem lauluhealt. J. Rebocat.	35
32. Oh ärka, ärka, loodus. J. Karlson.	35
33. Oh mis õnn on mull see teada. A. Reinwald.	37
34. Oh mõtle unest ärgates. J. Leppik.	37
35. Ööpitt lepaoksal istus. M. Mitt.	38
36. Öhtuõht, ja helju. J. Karlson.	40
37. Põlluke, põlluke. A. Sahl.	40
38. Sa õitsew lillekene. P. Kosse.	42
39. Seal, kus Läänemere wiirul. H. Kiwi.	43
40. Suweilu katab lumi. J. Reinwald.	44
41. Suwi, kuhu jäänd su rõõm ja ilu. J. Pihlakas.	44
42. Teretan sind, Eesti rahwas. P. Warepp.	45
43. Üht aastaaega tuntakse. J. Leppik.	47
44. Üks ainus rõõm, mis ilma peal. M. J. Tammärt.	48
45. Üksik, jah üksina õnnelik ma. E. J. Haeder.	48
46. Waikne, kallid kodu. J. Reed.	49
47. Waikse, kena metsa wilus. K. Pikkat.	50
48. Waikselts woola, armas jõgi. J. Reinwald.	51

1. Seal pärnapuude wilus.

All orus hällib ojake
Seal pärnapuude wilus.

Seal paistis armutäheke
Mull esimeses ilus.

Kuis lahkest läikis sinu film,
Mind täitis ime nõia ilm.

Ja taewa õnn

Mu ligi on

Seal pärnapuude wilus.

Me' waitfjelt üksi ist'sime

Seal pärnapuude wilus,

Ja süda tufjus soojaste,

Silm peeglis'waate ilus;

Puuladwal laulis linnuke

Nii magusalt ja armjaste.

„Truuiks mulle jää!“
Mii õhkf'sime
Seal pärnapuude wilus.

Ma wõtsin julgest' kaenla sind
Seal pärnapuude wilus.
Ma hoidsin sind, ja hoidsid mind
Suud muisutaewas silus,
Ja sügaw armu seadus seal
Meil panni truuus' pits'ri peal.
Tooks magus tund
Mii ilust und
Weel pärnapuude wilus!

A. Sahl.

2. I s a m a a l e.

Ärka üles, hella Gestimaa!
Ärka, jäta hooletuse uni
Põlg'des maha, walwa waikselt, kunni
Õnnekoit saab idas hiilgama.

Sinu rinnalt, püha isamaa,
Waikimud on walu nutukaja,
Mis kord heljus üle Gesti raja
Südanat katkestawa healega.

Sinu palgelt, hiilgaw isamaa,
Tahenend on mure higiojad.
Sest nüüd wõtkem, ärksad Gesti pojad,
Rõõmu õhinaga hõifata.

Kõsu, kaswa, kuldne kodumaa,
Kadugu just tuimus, laiskus, toorus,
Et jaoks ruumi wagadus ja woorus,
Siis wõib armastus sind ühenda.

Kui sa wõtad, kallis kasumaa,
Wiibimata paremusel' püüda,
Siis kord õnnelikumalt wõib hüüda:
Nüüd on edenenuid Gestimaa!

J. Robe.

3. R u u l e.

Armas kuu, sa paistad rahus
Läbi õhu, pilwete,
Sinu Kooja tarkus, heldus
Näitab teed siin kõigile.
Saada oma lahket paistust
Iga waike majasse!
Ja su paistus saatku rahu
Iga wäfind hingele!

Armas kuu, ja rändad rahus
Waike taewaruumi sees,
Kus sind Looja tarkus, heldus
Pannud paistma kõigile.
Waata lahkest mei' peal alla,
Walgusta meil pimed' ööd!
Õõsel inimeste juhiks
Seatud loodus' Issandast.

Armas kuu, su selged filmad
Näinud ilmas mõndagi, —
Kõik mis ammust sündin'd — sünnib —
Näinud, nägema saad sa.
Sinu selged filmad lang'wad
Läbi metsa pimedada,
Terwitad kõik ühte wiisi,
Olgu rikas, waene kaa.

Armas kuu, ja nägid juba
Paradisis Adamit,
Kus ta puhta südamega
Puhkas pehme sambla peal;
Aga nägid seda kaa,
Kui ta langes patule;
Püretatud südamega
Pisarfilmil uinus ta.

Armas kuu, sa rännand — rändad
Ajast aega edasi!
Kui kaa mina oma filmad
Panen wiimse unele.
Tõeste, sa saad kaa seda
Tundi üksford nägema,
Millal wiimfel inimesel
Kord on ilmast lahkuda!

J. Karlson.

4. Sõbrale.

Armas sõber, ära kaeba,
Kui sind puudus pigistab,
Mure südant wäga waewab,
Waesus ihu higistab.

Kui ei tunne mitte ohtu,
Kust see wastu abi saad,
Siis ma juhatan sull rohtu,
Mis su kaebdust lõpetab.

Du sull waesus, puudus, kaeba
Seda iseenesel!
Oma mõistust püüa täita,
Kust saad abi puudusel.

Sonne ära otsi majalt,
Majal õnn ei õilmitse;
Sonne otsi oma najalt,
Otsi, küll ta kätte saad!

J. Karlson.

5. Armastus.

Armukene, minu mure
On nüüd äramõistmata!
Iga päewa hommikule
Astun nuttes vastu ma.

Dhates siin mina votan,
Dotan armastades sind.
Suures kurvastuses loodan,
Ei wõi unustada sind.

Tuhad, tuhad koidufuma
Nuttes film ju näha sai!
Sinu arm ja põskkepuna
Siiski armsaks ikka jäi.

Jaak Reinwald.

6. K ü n d j a.

Astu, hobu, adra ees,
Kõnni kindlast' wau sees,
Kalla ümber kermeste,
Pööra tagas' rutuste.

Ära ial wiivita,
Ega muidu waadata,
Hõia wagu hoolega,
Sammu õige sammuga.

Küll siis forda läheb töö,
Enne kui meil' tuleb õõ,
Õndsjal õhtul aegsaste,
Saame minna rahule.

Peremees weel pealegi
Kiidab üle arugi;
Uusin mõnus't palka saab,
Paisk, see kõigist ilma jääb.

Kündja ise juhatab,
Tegu forda toimetab;
Kenda ühes kõnnime,
Kindlast' põldu hartme.

A. Jürgens.

7. Gestimaa kiitus.

Gestimaa, sull olgu tänu
Kõige kalli ande eest,
Mis mull kustutanud janu,
Saatnud wälja kõite seest,
Näidand mulle eluraja,
Et tend otfi' poleks waja.

Gestimaa, sus olen näinud
Taewawalguft kõige pealt,
Sinu pinnal jalad käinud,
Lõstnud elu läbi healt;
Wiimaselt kaa sinu pinnas
Veian kodu emarinnas.

Gestimaa, kui sind ei kiidaks,
Mis küll oleks mina siis?
Sinu rõõmus aega wiidaks,
Ragu nõuab kombe, wiis?
Ei ma tunneks õnnejärku,
Ega märkaks taewa märku.

Gestimaa, ju laulukõla
Lungib põuet pärima,
Unustab kõik wana wõla,

Mis läind südant närima.
Gestimaa, su wahwus, truunus
Ruskil ärgu olgu puudus!

A. Jürgens.

8. E d a s i.

Ėesti rahwas kurwal palgel
Uinuw rumaluſe öös —
Zuba nüüd ta päikſewalgel
Hoolſalt hariduwetöös.

Oh et öige kaua keſtaks
Ėesti rahwa röömupölw,
Zgaweste ſelge ſeiſaks
Zema önnetaewawölw.

E d a s i, oh ikka püüdkem
Röidumata ſammula,
Unistajail kormu hüüdkem:
„E d a s i! Mis uinud ſa!“

R. Piſſat.

9. Soowitus.

Igaweste õilmitsegu
Lauluõied isamaal,
Kandlehealed helisegu
Kenaduse kingu peal!

Kuldne päike, puista pilwi
Õra lahkest laulumaal,
Kauta kaa külme talwi
Lõbuduse lillera'alt.

Igawene waimuwalge
Lõuse tagant taewaste,
Bane oma roosipalge
Isamaale hülgele!

J. Reinwald.

10. Trööstimiseks

Kodu kahju, kurbdust tundes,
Saadan mina mõttid siit:
Et teil süda kaugel kõnd'es,
Kodu walu all jääks wait.

Kanna, kuldne koidufiire,
Hommikul too teadust sealt,
Et ei tete õuest kuule
Jal ohkamisehealt.

Kui kaa rõhub eluraskus,
Waewab hinge waluga,
Kanna seda seia, kaugus,
Et wõiks ühes kannata'.

Kõõmu, muret wiime üles'
Taewa Jsa telgisje!
Ei siis kurbastuseküttes
Ohka hing nii ärdaste.

N. Reinwald.

11. Hommikul.

Koidupuna kumab pilwepiirel,
Õhus helgib hörnalt lõuheal,
Drus lilled, õied lahkel weerel,
Kastepisarad neil palge peal.

Bruudiehtes ilmub taewas päike,
Jmeuhke kroon ta kuldses peas;
Ehid ilmad, hiilgaw, lahke läike!
Sõ kaub udu kaendla. — Päew on käes.

Murumaale tött'wad rõõmsal meelel
Loomad sarwekaja saatusel;
Linnud helistawad kaunil keelel,
Loodus hõiskab lahkel waatusel.

Inimene, kiitust Loojal' anna,
Et sind isalikult hoidis ööl,
Palweohwrit tema ette kauna,
Siis on õnnistus ja jõud su tööl.

E. F. Hacker.

12. Ilmameere peal.

Kui elulaewake
Mull jõudis laentesse,
Kus maru mäsfuga
Lad püüdwad purusta.

Siis ema ehitas,
Mu laewa lehwitas,
Ja seadis sõudema
Mind ise laewaga.

Weel wiimaks ütles ta:

„Oh ära hukka saa
Siin kurja ilma peal,
Kui waikib minu heal.

On raske häda kaa,
Siis ära kardada ja,
Waid wõitle rõõmuga
Siin merelaentega.

Kui jõuad kaldale,
Siis tuleb inglise,
Sind wõtab sülesse
Ja kannab ülesse."

J. Roskur.

13. Silmawessi.

Kui inimene tuleb ilmale,
Siis filmaweega nutab wäetike,
Ja õnnistades paneb ema kätt
Siis lapse pähä, ema filmis wett.

Laps kasvab rõõmu sees ja waewas kaa,
Ja mis ei mõista velda sõnaga,
Siis jüda räägib seda selgeste
Ja filmaweega: „Tänu emake!“

Siin kasvab meheks üles poisike,
Seal plikast saanud kena neiuke;
Mad läh'wad paari, saavad laulatud
Ja filmawees saab truus lubatud.

Nüüd tuleb rõõmu hulka wiletsus,
Ju mehe südant koormab kurwastus;
Waat' naene loodab taewa Jsa peal
Ja filmaweega ütleb: „Looda weel!“

Mees läheb wanaks, tuleb wiimne tund,
Hing, ihu wäsiind, nõudwad surmaund;
Ta omaksed ta ümber leinawad
Ja filmawees weel wiimaks tänawad.

Ent surija ju taewa rõõmu näeb
Ja palwes oma lapsi õnnistab.
Nüüd hingab weel, — nüüd sureb rahuga;
Weel filmis wesi: „Jumal teiega!“

W. Kentmann.

14. Märtsind roos.

Kui kauaks wiibid armuke?“

Mii küüsis mu käest neiuke

Mu kaela ümber hakates,

Mu rinna naale langetes.

„Si wõi ma seda õelda nüüd,

Wind kutsub minu Keisri hüüd!

Ma kindlast' aga igal a'al

Su peale mötlen kaugel maal.

Jää sina mulle truuis kaa,
Mind ial ära unusta:
Siis trööstitud on minu meel
Seal kaugel, kaugel wõõral maal!"

„Kuis wõiu sind ial unusta?
Sust lahkun üksnes surmaga.
Mu kallid, Jumalaga jää,
Ei sind ma enam kaua näe!

Ta heale pani finni nutt,
Mind fundis lahkumiserutt,
Kuid igal öösel une sees
Mu neiu seisid minu ees.

Kui mööda läinud aastat wiis,
Sain luba koju tulla siis;
Oh kuidas liigutas see mind,
Et rõõmust üsna paisus rind.

Mis aga nägi minu film?
Kas tõeste wirastuses ilm?
Mu neiu kanti hingama,
Sest mures oli — surnud ta!

Kuud üksi kõnnin kurbduses
Mu end'ses õues silmad wees.
Küll tuleb wist kaa warsti tund,
Kus mina puhkan wiimist und!

15. T a l w e l.

Kui ma nüüd weel aeda läeks,
Et seal kena lille näeks:
Kõik on walge fatte all,
Oh kui kurb weel elu seal.

Kui ma nüüd weel metsa läeks,
Et seal haljast loodust näeks:
Puud mull seisaks raaus ees,
Oh kui kurb seal nende seis.

Kui weel filmad üleslööks,
Kõik läeks tumeks nende ees:
Tuul mull puhuks kõleste,
Põlwed uhks tumeste.

Su peal', looja, loodab meel,
Et kõik lilled kingid weel,
Kewadel neid äratad,
Kus neid rõõmul teretan!

Kewade, su päiksepaist'
Äratad kõik uueste;
Põlwed lahelt sõuawad
Ja kõik lilled õitsewad.

J. Karlson.

16. Igatsus.

Kui päike õhuvõlvilt kaub
Ja kaste maa peal allawaub,
Siis on mull sundiw igatsus
Kui mõtlemata sügawus,
Miska su peal ma mõtlen,
Oh isamaa!

Sa meeles mõlkum kodupaik,
Mis mull seal enne oli waik,
Oh peaks mind Jsa taewane
Beel arw'ma selle wäärane,
Et, nagu ma find igatsen,
Kaa elus näen!

J. P.

17. Nelipühid.

Kui rõõmsad nelipühid
Ja kaunis meiufuu,
Kui kenad linnulaulud,
Mis rõõmustab kaa mu.

Kõik mäekingud paljad,
Nad wäga nägusad,
Ja niidud, aasad haljad,
Seal lilled õitsewad.

Kõik lõulaulud nurmel
Nii kaunist' kõlawad;
Kes magasiwad talwel,
Need jälle elawad.

Oh inimene, anna
Uuu kõige loojale
Ja südamest kaa tänu
Su rõõmu toojale.

J. Koskur.

18. Kewadehommikul.

Kui suur ja äramõistmata
On kewadine ilu!
Kus ial käid ehk liigud ja,
Kõik awaldab uut elu.

Kui rändad mööda metsa, maid,
Seal lahked linnud kooris
Sull laulwad filmi pisarad
Ses haljas ilma looris.

Üks pehme kewadine öö
Loob rohket ilu ette,
Küll iga suure meistri töö
Ta ees peab lang'ma wette.

Suur looja loodust äratab,
Ta tahtmist loom kaa märkab,
Kõik wangipaelust lahti saab
Ja muldsest woodist tärkab.

Nüüd rõõmsalt tõusul tõstab pead
Koor oras, taim ja rohi,
Kad on nii ilmasüütad, head,
Ei rikku' neid küll tohi.

Nii haljendama loopsakalt
Lööb tärkaw taim end lahti,
Kui püüaks rõõmupisaralt
Su südamesse wahti'.

Oh ilu, mis siin hiilates
Teeb sulama mu südant:
Sest rõõmupisarate wees
Kaa minu filmad seiswad.

Lõest' liigutaw on küll see pilt:
Pead tänul painutawad
Ja tilkivad kasteprisarailt
Kõik taime nõrgad ladwad.

19. Ü t s i.

Kui üks mures olen,
Siis mõtted sõuavad,
Kus oled kallikene,
Mad jenna jõuavad.

Kui wiimsel pidutunnil
Sa rääk'sid minuga
Ja armastusegunnil
Ma hörnast sinuga.

Kui laulwad sinu huuled
Seal waiksel õhtua'al,
Ei minu kõrw ei kuule,
Kus kõlab lauluheal.

Kui wärsind on mu keha,
Siis woodis puhkan ma,
Wõi filmi kinniteha,
Sest su peal mõtlen ma.

Kui foidul ülesärkan,
On udune maailm,
Ma süiski kaju märkan,
Mis näeb mu waimufilm.

Kui kodu ehk kaa metsas
Ma noyin lillesid,
Mu lootus pole otsas:
Ei armasta ja teist.

Kui üksford ärasures
Sind meele tuletan,
Siis ohkan suure mures
Mind oled armastand.

_____ J. Koskur.

20. Päikesepaistel.

Pahkel näul waatab päike
Üle laia ilmamaa,
Priskelt paistab hella läike
Maeratava näuga.

Hommikutel ülestõustes
Waatab heldest' ta su peal',
Aratab sind lahkest tööle,
Teeb, et rõõm sull siin ja seal.

Vill ja lind ning loomad oot'wad
Päewapaistet rõõmuga,
Päik'setõusul ülesärt'wad
Uue jõuu ja iluga.

Kullerkupp seal lehib lehti,
Sirgub sinifilmale!
Ehitelewaida ehtid
Kopib neiu endale.

Päewapaisstel oras ärkab,
Mullapinda paisutab,
Kõõmsalt muldhest süngist tärkab,
Loodus orast kosutab.

Kus sa, kuldne, käisid peidus?
Sõ meid piinas unega.
Meelita' ei võind sind hiilguš,
Talw, kes walge waibaga.

Nenda kewadel kõik hüüdwad,
Kosutajaks wiljal', puil,
Siis kui päewakiri püüdwad
Kõõmutoojaks muile mail.

W. Pärt.

21. Ei tea.

Ma kewadisel ajal
Kord kõnd'sin metsa sees,
Seal nägin lillerajal
Üht neiukest mu ees.

Ta ingli ilus nägu
Mull' südamesse löi,
Ja siis just hüüdis kägu —
Ei tea, mis tähte tõi! —

Kui kewadine ilu
Weel nüüdki ehiv puid,
Siis minu süda wilu —
Sest neiu votab muid!

J. Reinwald.

22. Sündsas õhturahus.

Ma kõnd'sin õhtu vaikses metsas,
Seal fergitasin kurba meelt
Ja waat'sin, kuidas puude otsas
Mull linnud laulsid rahuhealt.

See mahe lauluhelin wõitis
Siis minu rõõmu waenlase
Ja hella armusõlmi kõitis
Mull südamesse ühtlasi!

Weel tahtsin käia vaikses rahus
Ja mõttetujus edasi,
Kõing metsa õierikkas lahus
Ma ihkasin neid radasi.

Seal kõnd'sin, kunnii õhturahu
Mull sinitaewa sala wäest.
Sai antud, siis ma jätsin lahu
Ja lahkusin mu õnnemäest!

M. Suhanson.

23. Sulle.

Ma tahtsin sulle laulda
Kui lahkusid sa seal.
Oh kas sa wõiksid kuulda,
Mis kaebas minu heal.

Ja kellest kõlas, kaebas,
Oh mis küll oli see?
Ta kaebas sest, mis armas,
Tõi rindu lootuse.

Jaan Reinwald.

24. Tootus

Me oleme nüüd iga tööle walmis,
Mis kosutab, ∴ me isamaad,
Me' oleme kui ühest kannust tõusnud
Ja käime armsast, ∴ käsi käes'.

Wennad,
Kas elu ehk surm tulgu nüüd :,:
Hoidke ja kaitske :,: me' isamaad,
Hoidke ja kaitske, kaitske me' isamaad!

Üks maa, kus õigus, rahu, seadus elab,
Kus hülgab usk :,: ta wäe sees,
Seal terwe rahwa õnn ja rikkus kosub,
Seal rahul on :,: kaa igamees.

Wennad,
Kas elu ehk surm tulgu nüüd :,:
Hoidke ja kaitske :,: me' isamaad,
Hoidke ja kaitske me' isamaad!

J. Nebocat.

25. Majestät Keiser Aleksander III. sündimispäewaks.

Minu süda, julge ole,
Sest su Keisri lahke pale
Waatab su peal' armuga!
Lõsta tämlauluheale
Palwet tehes taewa poole
Ta eest juure rõõmuga.

Jumal, üienda ta wõimu!
Lase kallist rahu waimu
Kaua kaitf'da Wenemaad;
Pittkenda ta eluaega,
Kaitse teda armufäega,
Saada korda, mis toob head.

Siis, oh helde taewa Jsa!
Tõstame suurt rõõmufisa
Sulle auuks ja kiituseks,
Et sa oled kuulnud palwet
Ja et oled muretalwet
Muutnud armukoitudeks.

M. Juhanson.

26. Kallim.

Mull oli ford kaa kallim,
Kell' südant andsin ma,
Ta oli mulle armsam,
T'a wõisin uskuda.

Ta näitas kaa mull ikka
Üht wastuarmastust,
Ei usku' wõind ma seda,
Et hõrnal — kawalust.

Meil oli koht kaa teada,
Kus mind a'as armufund,
Et jenna tahtsin jõuda,
Kust nägin rõõmuund.

Jäin ikka oot'ma, kummi
Mull ilmus minu õnn,
Et jälle ühe tunni
Mull hiilgas minu rõõm.

Kui jälle ühel õhtul
Sell paigal wiibisin,
Kus kurbdus — lootus wõidu
Mull südant riivisid.

Ei kallist enam tulnud!
Küll waat'sin igal pool;
Kus enne teda leidnud,
Poln'd enam leida seal.

J. Karlson.

27. Mu süda.

Mu süda ole puhas
Kui haljas leheke,
Kui lillekene luhas,
Mis õitseb hörnaste.

Mu süda ole puhas
Kui taewas täheke,
Mis paistab õhtuehas
Sealt kõrgeft minule.

Mu süda ole puhas,
Jää puhtaks põuesse,
Siis õitseb süüta ilmas
Mull ikka kewade.

A. Reinwald.

28. Wiirastus.

Nägin neiu puudewilul
Kenas' mäng'wais lehtedes;
Särastwad kulla ilul
Kinnad roosiehetes.

See mu mõttid nõidusewäel
Oma ligi meelitas,
Kunni tõsi kõwal käel
Teisiti mind koolitas.

Tema ütles: Mis ja nõder
Aimad neiu armast'es,
Sellest, minu kallist sõber
Teffida wõib kurwastus.

Soomid omal' kaasaks teda,
See wõib õnne kauta,
Sest et truufseta süda
Si wõi armu tõuta!

Sagest petnud kenad foored
Meid, neist kurbdus wäljakees,
Sest, siis armsad wanad, noored,
Tuum on näuta kätte sees.

Igatseja! ära waata
Palja läik'wa näu peal',
Wigalt waimu filmil waata
Minult armsa teu peal'!

M. Zuhanson.

29. Noorusel.

Noorus, elu lendamistel
Tood ja taewast armastust.
Noorus, sinu meelitusel
Ditseb elu õnn ja lust.

Noorus, sinu Edenites
Hõiskab terve ilmamaa.
Noorus, kus su wägi waikis,
On mu kurbdus otsata.

Noorus, ime igatsustest
Oled hinged ehtinud.

Noorus, sinu lahkimisest
Miljonid on ehmatud.

Noorus, õnnis noorus, kõnni
Heldelt hingelistega.

Ragu armas imeuni
Viigu ilmast läbi sa.

H. Reinwald.

30. R e w a d e.

Nüüd kewade jõudnud,
Meil rõõmuaeg käre,
Ning soojus on sõudnud,
Ja lund me' ei näe.

Nüüd rohi on tõusnud
Siin nurmede peal,
Kaa känd on hüüdnud,
Vind laulab siin, seal.

Meu süda kaa hüppab
See rõõmuhoov sees,
Ning keelmata kargab
Ja aujärje ees.

R. Thomasson.

31. Nüüd, wennad, tõstke lauluhealt.

Nüüd, wennad, tõstkem lauluhealt
Ja laulgem ühe laulu,
See laul on meie isamaa, —
Kõik maailm seda kuulgu!

Sind, isamaa, me' kiidame
Ja laulame su süles;
Sull meie truust wannume,
Et sa meid pead üles.

Meil lauluheal käib taewani,
On wäga kalliks peetud,
Ja iga waper Gestlane
Saab sõbraks, wennaks hüütud!

J. Rebocat.

32. Hüüdmine.

Oh ärka, ärka, loodus,
Sa talweunest nüüd,
Ja täida lilleilul
Kõik aasad, metsad, mäed!

1130dulum Oh ärata, ja päike, 1130 118

Kõik seemned mulla seest,

1130d Et tõuseks tuhat läike, 1130 118

Su helde saate wäest!

— Kaa põllumees, ja ärka, 1130 118

Toas tööd nüüd lõpeta,

Sull fund on, seda märka,

Sind kutsub kewade.

Weel ärka Gesti pinnal

Kaa lahke lauluwõim,

Sest sinu laulja rinnul

Du Wanemuise waim.

Neid laula, laula jälle

Su armsa isamaal,

Tal iluks wäljadele

Ja auuks ta aasadel'!

Ta põhjael' ehteks

Kaa lugušid ja loo,

Neid wahwas Gesti waimus

Nüüd uuest' ettetoo.

Ja laula, laula jälle,

Et metsad mühawad,

Et kaasikud siis sulle

Nii waljust' kajawad!

33. **M u õ n u.**

Oh mis õnu on mull see teada,
Et sa armul waatad mind,
Oh mis õnn mull jenna jääda,
Kus ma ikka näen sind.

Uase siis mind jenna jääda,
Kus ma õnnel leian sind.

Uas' mind igaweste teada,
Et sa armul waatad mind.

A. Reinwald.

34. **O h m ö t l e s a.**

Oh mөtle unest ärgates,
Et pimedus sind kattis,
Sull polnud wiga juhtumas,
Sind kindel käsi kaitstes!

Kui teele läed, siis mөtle sa,
Kas tööd wõid toimetada,
Kas osawust seks lõpmata,
Kas wõid ta lõpetada!

Kui otsas töö, siis mõtle sa,
Et kelle armu läbi

Sa võisid seda lõpeta',
Miks sind ei keeland töbi?

Oh mõtle laual istudes,
Kas oled seda teenind,
Miks kaetud laual rohkses
Sull praegu ettetoodud!

Kui lähed sina hingama,
Siis mõtle jälle ikka:

Kes on see vägew kaitseja,
Kes võib mind terveks hoida?

Kõik see on vägewama töö!

See vägewam on Jumal:

Ta valitseda päew ja öö,

Mis looduses on alal.

J. Leppik.

35. H ö p i t t .

Höpitt lepaoksal istus,
Lahket laulu lahkutas,
Sinnud ligi siristades
Halja metsa lehtedes.

Wiimaks lauluhelin waikis
Sindudel seal lehte peal,
Sõpitt üksi laskuteles
Lahket laululugu seal.

Päike weeris metsa taha
Waikfelt laulu kuulates.
Kõik jäid wait, kui hauapõhja,
Sõpitt laulu laskutas.

Wiimaks märkas ilma waiksust,
Sõpitt wait jäi kuulates,
Suihus lepaokjal waiksest'
Südaõõsel metsa jees.

Sõpitt jälle kenal keelel
Oma lugu hakkas peal',
Mets sest kõlas lahkel kajakal
Iga kuuljal' wastu seal.

Põu lendas rõõmuhealel
Siristades taewa pool',
Siis kõik linnud lahkel keelel
Laulu lasksid koidu eel.

Päike tõusis metsa taffa
Lahkid lauljaid waatama.
Põllumees, nüüd tööle haffa,
Kündma, külw'ma, äestama

36. Šhtuõht.

Šhtuõht, sa helju,
Helju hörnaste:
Buhu waitfält, tafalt
Minu lilledel'!

Lahke kuu, sa paista
Hõbe paistusel:
Une waitkust jaada
Minu lilledel'.

Šöpittud, te' laulge,
Laulge rõõmsaste;
Head õõd kõik laulge
Minu lilledel'!

J. Karlson.

37. Põllu peal.

Põlluke, põlluke,
Warja sa seemnekest hellaste!
Seemneke, seemneke,
Wilufes woodis, oh idane.

Katab kaa tiini sind mullapind,
Kallike, tule, ma ootan ju sind,
Jlusast' hakka, oh pea ju kaa
Haljendama!

Wihmake, wihmake,
Tule ja kasta maad kauniste.
Päewake, päewake,
Paista ja ülewalt soojaste!

Tuuleke hellast' kaa õhuta,
Kiiguta kõrreke kaswama,
Siis mu film sinust suurt rõõmu näeb,
Ditfema lä'eb.

Dieke, öieke,
Dilmitse, pudene, wiljaks saa.
Wiljake, wiljake,
Hakka ju üksford kaa walmima.

Jumal, kui wiljakest õnnistad,
Kuhelad põldu siis täidawad,
Rõõmu ja õnne siis tunneb meel,
Kiidab kaa feel!

A. Sahl.

38. Ditsew lill.

Ja õitsew lillekene,
Sa Paradisi õis!
Su wäga kaunis jume
Mull järgest' silma ees.

Küll mitme saja hulgast
Mu film sind äranäeb
Ja rääkimata armust
Su peale pilgutab.

Küll olen mõnda neitut
Ja palju lilli näind,
Su roosipuna palged
Weel ilusamad neist.

Su ümber lilled õits'gu
Ja palju roosid,
Ja nende õhk sull' andku
Üht järestifu juud.

Mis päike lilledele,
Sa oled minule,
Ei paista päike neile,
Siis närts'wad surmale.

39. Kus on mu isamaa?

Seal, kus Väänemere viirul
Vaened rannal laskuvad;
Seal, kus jõed tõfekürel
Soome lahte jooksevad;
Seal, kus rahvas vaikjelt elab,
Gesti keel kaa kenast' kõlab:
Seal on minu isamaa,
See on püha Gestimaa,
Seal ma olen jündind kaa.

Seal, kus saagil, laanes, väinal,
Gesti pojad huikavad;
Seal, kus hiies, aasul, wainul,
Kenad karjad luikavad;
Seal, kus uhke mets mull kohab,
Tõuwili wäljal mühab:
Seal on minu isamaa,
See on püha Gestimaa,
Seal ma tahan elada.

Seal, kust Gesti lauluheale
Kuulen tõusma taewa pool';
Seal, kus rahvas Gestikeele
Palwet teeb ta Jumalal';

Seal, kus teadus'põllu pinnast
Dtsib rahwas tarkust wirgast';
Seal on minu isamaa,
See on püha Gestimaa,
Senna tahan surta kaa.

H. Riwi.

40. T a l w e l.

Suweilu katab lumi,
Marutuultel möllab ilm,
Loomul kahwatanud jume,
Surmawaitjust aimab film.

Millal tuled, kena päike,
Lood meil' jälle soojad a'ad,
Saadad oma lahke läike,
Ehid ilul Gestimaad!

J. Reintwald.

41. S u w e l ö p u l.

Suwi, kuhu jäänd' su rõõm ja ilu,
Kus su pruudiehtes lilled, puud?
Miks on sügise nii kül'm ja wilu,
Miks kõik lehed puudelt langenud?

Miks on lauljad linnud äraläinud,
Loodus kurval kujukul leinamas?
Miks on aasadel, kus karjad käinud,
Elu lõppend? — Tali tulemas!

Tali jah kõik suwe rõõmud matab
Walge waiba alla uinuma!
Kunni kewadine päike võtab
Loodust uue elul' kutsuda.

Snime, kaa sinu noorus' ilu
Kuttab türest' mööda lennuna.
Hauakambriis — oh mis külm ja vilu,
Kui pead surmaunes uinuma!

Aga ükskord jälle unest ärkad
Uue kewadese iluga.

Igaweise Isa majas märkad:

Wana mööda — kõik on uueks jaand!

Simbirskis, 23. oktoobril 1883. J. Pihtlaka.

42. Sünnesoow uuel aastal.

Teretan sind, Eesti rahwas,
Uuest' õnne soowides!
Ole ikka auus ja wahwas,

Kaswa, õitse headuses;
Pühadus ja auusus jäägu
Sinu sisse — osaks saagu.

Õnnesoowimistel saagu
Su seas kindel ühendus,
Käsi käes ikka käigu
Õige wennaarmastus,
Kasw'ku armastuseiha,
Kaub kadedus ja wiha.

Uuel aastal jõuuga tööle
Hakake häis radades,
Tehke wahet paha peale,
Õigust walest lahut'es:
Siis on õnnelik me' elu,
Tuleb isamaal kaa tulu.

Palwes taewa Jsa kätest
Püha õnnistust mei' tööle,
See kõik tuleb tema armust,
Mis meil juhtub päewal, õöl,
Kui ta tüürib meie laewa,
Siis ei ial meie kaeba.

P. Warepp.

43. Rõõmus aastaäg.

Uht aastaaega tuntakse,
Mis rõõmustab kõik looduse,
Kui hõiskab wainul karjane,
Kui lõõrib õhus lõuke,
Kui hõikab kaunis kukulind,
Et kajak mets, et pörab pind,
Kui rohiline wäli, niit,
Kui laulab neiu rõõmuwiit,
Kui õitsetuled hiilgawad,
Kui krapid, kellad kõlawad,
Kui jookseb rõõmsast' jõeke,
Kui lehkab puu ja lilleke,
Kui kostab lohust konnaheal,
Kui jääsepere mängib teal:
Siis waata, see on kewade,
Mis kosutust toob kõigile,
Tast tunneb rõõmu wana, noor,
Tast laulab lusti linnukoos:
Nu kiitust loojal looduses,
Kõig' loomal' rõõmu rõhkuses.

J. Leppik.

44. Armufene.

Üks ainus rõõm, mis ilma peal
Weel patulastel liigub teal
Ja püha tundmist neile loob,
Kui looja neid meil ettetoob.

Oh öied, loojast ehitud
Ja meile armust pühandud!
Mull teie seltsis elades
On armuvägi südames.

Seft püha õhk, mis elab seal,
On tegew armastusewäel,
Seepärast pühaks pidasid
Teid hörnemaida õieksid.

M. J. Tammärt.

45. Ü t s i.

Ütsit, jah ütšina õnnelik ma,
Ütšina metsas, mull mõttes siis sa!
Üle mu rändab paks pilwete parwo,
Tuuledest kohab kõik lehtede arwo.

Kurblik kõik loodus mu ümber ja ees,
Kurvastud mõtted ja süda mu sees.
Ihaldus riisunud rahu ja hüüd,
Igatjus su järel piinab mind nüüd!

Mõttes ma wiibisin tammepuu naal
Tuksuma südame salajal wael.
Kurwalt ja kaebawalt kõlas üks heal:
„Kallike, kaugel maal, mõtle mu peal!

Truuust jull' tõutan, mis kindel kui tamm,
Sa minu wara, mu südame arm!
Mulle su armastus kallim kui kuld,
Sinuta elu mull halwem kui muld!“

E. F. Hacker.

46. K a u g e l.

Waike, kallis kodu,
Sinust mõtlen ma —
Iffa hellalt, hörnast'
Meele tuled sa.

Ena healehelin
Helgib fõrwades,
Muru, kus ma mæng'sin,
Seisab silme ees.

Lapsepõli, hea meel,
Teid nüüd leinan ma;
Kodu küll ehk näen veel —
Teid ei näha saa!

J. Reed.

47. Metshallijas.

Waike, kena metsa wilus
Jstus neiu, sõstrafilm,
Loodus, lehkwa lilleilus
Paistis tal kui parem ilm.

Neiu laskis lauluheale
Jlusaste helkima,
Nii et linnud puude peale
Kuul'ma jäiwad korraga.

Neiu laulis rõõmsal rinnal,
Kiitis: „Õnn mull üksford ees,
Sest et Gesti pühal pinnal
Kaswab mulle kena mees.“

Ühist' Hall'ja noorem poega
Ilmus neiu waatele:
Silmas neiu wähe aega
Ja siis ütles temale:

„Tule mulle kaenla, kallis,
Sinu huultelt õnne joon,
Mull on kuldseid hobud tallis,
Kellega sind koju toon.“

Neiu kuulis Hall'ja heale,
Tormas tema rinnale —
Surnult lehk'wa lille peale
Langes laulja neitsike'.

R. Pikkat.

48. Ojakese kaldal.

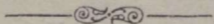
Waitselt woola, armas oja,
Oma tee peal edasi,
Nasast läbi aades raja,
Müha wastu metsastki!

Villikesed läigiteles
Kaldal kasw'ma näen mu ees;
Nägusaste naerateles
Väik'wad laened sinu sees.

Seia armja aasa peale
Istun pisut puhkele,
Tõstan lahkest lauluheale
Waadet lastes laenele.

Ja su salaline solin
Uhab und mu laugele,
Vinnufeste lauluhelin
Wiib mind waitse rahule.

J. Reinwald.

Schnakenburg'i kulguga Tartus on trükitud
ja igas raamatupoosis saada:

Cesti Kannel. Waimulikud ja ilmalikud sega-
koorilaulud kirikus, koolis ja kodus laulda. II.
wihl. Wälja annud Dr. K. A. Hermann.
Hind 65 kop.

Cesti keisrilaul. Sutsa Keisri Aleksandri II.
mälestuseks. Nelja häälega laul meeskoor-
rile. Komponeerinud J. Kappel. H. 40 kop.

Cesti luuletused. Kõlku korjanud M. J. Eisen.
Ilusaste köidetud. Hind 1 rbl. 50 kop.

Helinad Emajõelt. Toimetanud M. J. Eisen.
Hind: liht paberi peal ja liht wiisil köidetud
20 kop.; ilusa, peene paberi peal ja toredate
köidetud 70 kop.

Igale luuletuste armastajatele südamest soor-
wida. Nimelt kõlbab tema väga kenaks kingi-
tuseks peiudele ja neiuks. Ta teeb meie kirjan-
dusele auu. Oli tänini Emajõe Döwik peale
'Cesti Luuletuste' peaaegu ainus luulede-
kogu, mis punastamata näuga wõis nimetada,
süs on nüüd 'Helinad Emajõelt' kolman-
daks saanud.

E. Hörschmann'i laulud. Waimulikud segakoorid
kirikus, koolis ja kontsertides laulda. Kõlku
kogunud, parandanud ja wäljaannud Dr. K.
A. Hermann. Hind 40 kop.

Järwamaa Döwik. Nelja healega laulud meeskoor-
rile. Komponeerinud ja wäljaannud J.
Kappel. Hind 25 kop.

Kooli laulmise raamat. Kirjapanud A. Grenz-
stein. Nootidega. 6 jagu. Hind 82 kop.

Hind 20 kop.